

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№

гр. София, 27.04.2022 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 42
състав**, в закрито заседание на 27.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калин Куманов

като разгледа дело номер **11063** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.161 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Постъпила е жалба от М. А. М., гражданин на И., притежаващ разрешение за пребиваване №[ЕИК], ЛНЧ: [ЕГН], ЕГН: [ЕГН], с посочен в жалбата адрес [населено място],[жк], [жилищен адрес], срещу Решение № 2473/12.08.2021 г., издадено от Зам.-Председателя на ДАБ при МС, с което е прекратен предоставеният на оспорвания хуманитарен статут. С жалбата е направено искане за възстановяване на срока за обжалване на решението.

По така направеното искане Съдът намери следното:

Жалбоподателят е поискал възстановяване на срока за обжалване на решението, като се е позовал обстоятелството, че от 22.10.2019 г. живее на адрес [населено място],[жк], [жилищен адрес]. Настоява, че всички тези данни са съобщени и подадени в ДАБ, известни са на ДАБ и няма никакви изменения по тях.

С разпореждане от 31.01.2022 г. Съдът го задължи да посочи къде, кога и по какъв начин е подавал в съответните административни служби данни за адрес, заявен на територията на РБългария, както и за евентуални промени на заявения адрес. В отговор постъпи молба от 21.01.2022 г., в която жалбоподателят чрез адв.А. Н. (с приложено към молбата пълномощно), заяви, че от 21.10.2020 г. живее на адреса и ДАБ е уведомена; жалбоподателят е уведомил съответните служби и общината по местоживеене, но в момента отказват да му издадат удостоверение за настоящ адрес заради това производство. Като доказателства за адреса прилага копие на лична карта на чужденец, договор за наем и пощенски плик с клеймо от 30.10.2021 г.

Със същото разпореждане Съдът задължи Директора на дирекция "Миграция" в МВР и Директора на СДВР да представят справка за адреса, заявен от жалбоподателя на територията на РБългария, както и за евентуални промени на заявения адрес.

В отговор постъпи писмо изх.№ 513р-15221/18.02.2022 г. на Началник отдел БДС в

СДВР, според което от направена справка в Националния автоматизиран информационен фонд "Национален регистър на българските лични документи" е установено, че при издаване на първа карта на чужденец с хуманитарен статут през 2007 г. лицето е предоставило Удостоверение за постоянен адрес, издадено от ЕСГРАОН район Л.-СО. От 17.03.2021 г. лицето има разрешение за пребиваване на дългосрочно пребиваващ в ЕС, издадено от Дирекция Миграция, с нов адрес.

С писмо изх.№ УП2665/10.02.2022 г. на Началник отдел ПМЗ в ДАБ и молба от 16.02.2022 г. от ДАБ чрез юк.Х. П. уведомиха Съда за следното: С молба-декларация вх.№ 2859/11.09.2007 г. чуждият гражданин е заявил, че ще пребивава на адрес: [населено място], [жк], бул.З. С., [жилищен адрес] и този адрес е въведен в информационните масиви на ДАБ при МС. За същия, представляващ външен адрес, с резолюция на Директора на РПЦ-С. от 11.09.2007 г. е дадено разрешение за настаняване. Указаният адрес фигурира в регистрационния лист на чуждия гражданин. С писмо от 29.09.2020 г. ГД „Гражданска регистрация и административно обслужване“ е информирала ДАБ, че адресът, с който чужденецът е регистриран в Националната база данни „Население“, е [населено място], [жк], №325, вх.Г, ет.6, ап.84.

С писмо рег.№ 536400-11792/23.03.2022 г. на дирекция Миграция в МВР постъпи информация, че жалбоподателят е регистриран на адрес в [населено място], [жк], №325, вх.Г, ет.6, ап.84.

С писмо изх.№ РЛН22-УФ01-369[2]/31.03.2022 г. на СО-Район Л. постъпи справка за постоянния и настоящ адрес на жалбоподателя, от която се установява, че от 22.10.2019 г. адресът на същия е в [населено място], [жк], №325, вх.Г, ет.6, ап.84.

От правна страна Съдът намира, че искането е основателно.

С оглед твърденията на молителя Съдът приема, че се поддържа наличие на противоправно поведение на администрацията, което е попречило на подателя на жалбата своевременно да реализира правата си. В този смисъл "заблуждение" е налице, когато действията на администрацията създават у оспорващия невярна представа за срока на обжалване. В тези случаи пропускането на срока се дължи на поведението на администрацията, което е в пряка причинна връзка с пропускането срок за оспорване и поради което оспорващият не би пропуснал срока. Поведението, с което администрацията е възможно да стане причина оспорващият да пропусне срока, може да бъде и бездействие, изразено в неизпълнение на задължение да се извърши надлежно съобщение на административния акт.

В поставения за разглеждане случай връчването на обжалвания административен акт е станало по реда на чл.75, ал.3 и 4 ЗУБ, които предвиждат, че когато решението не бъде връчено лично в 14-дневен срок от издаването му, на чужденеца се изпраща съобщение с обратна разписка, като при неявяване в 7-дневен срок от получаване на съобщението с обратната разписка решението се счита за връчено. Спорът по делото се свежда до отговор на въпроса имал ли е право административният орган да приложи правилото на чл.75, ал.3 ЗУБ. За да се отговори на този въпрос, следва да се изясни на кой адрес е следвало да бъде изпратено адресираното до жалбоподателя съобщение за връчване на решението.

Адресът на жалбоподателя в [населено място], [жк], [жилищен адрес] фигурира в издаденото на чужденеца разрешение за дългосрочно пребиваване, както и в справката за постоянен и настоящ адрес на същия.

Според чл.59, ал.2, т.1а от Закона за българските лични документи, на пребиваващите

в Република България чужденци се издава разрешение за пребиваване на дългосрочно пребиваващ в ЕС чужденец - издава се от органите на Министерството на вътрешните работи със срок на валидност 5 години; като в случаите на пребиваване на основание предоставена международна закрила, в полето "забележка" се отбелязва: "Международна закрила, предоставена от Република България на .....(дата)". Нормата на чл.61а, ал.1, т.4 във вр.с ал.5 от същия закон предвижда документът за пребиваване на чужденеца да съдържа и данни за настоящия адрес на същия. Легалната дефиниция на понятието "настоящ адрес" се намира в § 1, т.4 от Допълнителните разпоредби на ЗБЛД и според нея "настоящ адрес" може да бъде постоянният адрес или друг адрес, на който лицето живее. "Постоянен адрес" пък според т.3 е адресът в населено място на територията на Република България, където гражданинът е вписан в регистъра на населението. Според чл.1, ал.3 от Закона за гражданската регистрация, същата включва съвкупност от данни за едно лице, които го отличават от другите лица в обществото и в семейството му в качеството на носител на субективни права, като име, гражданство, семейно положение, родство, постоянен адрес и др. Според чл.5, т.3 ЗГР при гражданската регистрация на физическите лица в Република България се получават, обработват, съхраняват и предоставят данни, които отразяват постоянния и настоящия адрес.

В ЗУБ не се съдържа указание за това на кой адрес следва да бъде изпратено съобщението по чл.75, ал.3 ЗУБ. Ето защо следва да намерят приложение общите правила за връчване, уредени в чл.18а АПК. В първите шест алинеи на разпоредбата е уредено връчването по електронен път, което в случая не е приложимо, защото жалбоподателят не е заявил електронен адрес за кореспонденция. Приложимата норма на чл.18а, ал.8, т.1 АПК предвижда, че когато съобщаването не може да бъде извършено по реда на ал.1-6, то се извършва чрез връчване на последния адрес, посочен от страната, или при липса на такъв - на адреса, на който страната е получавала съобщения или е била призована за последен път в производството; а когато страната е физическо лице и няма адрес, който е посочила или на който е получавала съобщения или е била призовавана, съобщения се връчват по настоящия адрес, а при липса на такъв или когато не могат да бъдат намерени на този адрес - по постоянния адрес.

Съдът констатира, че на адреса в [населено място], [жк], [жилищен адрес] на жалбоподателя е връчено решението за започване на административното производство.

При това положение на две основания на същия адрес е следвало да бъде връчено съобщението за издадения индивидуален административен акт. От една страна защото това е последният известен адрес по смисъла на чл.18а, ал.8, изр.първо АПК, доколкото на него е връчено решението за започване на административното производство. При това ДАБ е информирана, че адресът, с който чужденецът е регистриран в НБД „Население“, е същият. От друга страна това е настоящият адрес на жалбоподателя и на него административният орган е следвало да извърши връчването на основание чл.18а, ал.8, т.1 АПК.

Налага се изводът, че е налице незаконосъобразно поведение на администрацията, въвело жалбоподателя в заблуждение, както и причинна връзка между поведението на администрацията и пропускането на срока за оспорване, защото с изпращането на съобщение на неактуалния адрес на жалбоподателя, административният орган е действал недобросъвестно и е създал пречки за чуждия гражданин да реализира

правото си на жалба против издадения административен акт.

Ето защо е налице основание за възстановяване на пропуснатия срок за обжалване на Решение № 2473/12.08.2021 г. на Зам.-Председателя на ДАБ.

Така мотивиран и на основание чл.161, ал.3, изр.второ от Административнопроцесуалния кодекс, Съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ВЪЗСТАНОВЯВА срока за обжалване на Решение № 2473/12.08.2021 г., издадено от Зам.-Председателя на Държавната агенция за бежанците, с което е прекратен предоставеният на М. А. М., гражданин на И., ЛНЧ: [ЕГН], ЕГН: [ЕГН], хуманитарен статут.

НАСРОЧВА делото в открито съдебно заседание на 09.06.2022 г. от 13,30 ч, за когато да се призоват страните:

1.Жалбоподател: М. А. М. – чрез адв.Н..

2.Ответник: Зам.-Председателят на Държавната агенция за бежанците.

Да се уведоми за делото СГП.

УКАЗВА на жалбоподателя, че носи доказателствената тежест да установи съществуването на фактите и обстоятелствата, посочени в жалбата, на които основава своите искания или възражения, като може да ангажира всички допустими доказателства.

УКАЗВА на ответника, че носи доказателствената тежест за установяване съществуването на фактическите основания, посочени в обжалвания административен акт, компетентността на издателя му, както и изпълнението на законовите изисквания при издаване на акта.

Преписи от определението да се връчат на страните с призовката.

Определението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: